

Integrovaná prevence a omezování znečištění (IPPC)

**Vybrané výklady za rok 2006
k příloze č. 1 zákona č. 76/2002 Sb.**

Oddělení IPPC

Praha, leden 2007

Úvod

Oddělení IPPC v rámci své metodické činnosti na úseku integrované prevence zpracovává výklady k jednotlivým kategoriím přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. (zákon o integrované prevenci). Výklady jsou následně poskytovány všem relevantním subjektů v rámci IPPC.

Pro přehled, jaké stěžejní výklady byly vytvořeny v roce 2006, byl zpracován předkládaný dokument. Materiál by měl pomoci zejména povolujícím orgánům při základní orientaci při zařazování vybraných průmyslových a zemědělských činností do působnosti zákona o integrované prevenci.

Oddělení IPPC upozorňuje, že se každé zařízení musí posuzovat individuálně, a proto nelze uvedený materiál považovat za vyčerpávající (nejsou uváděny výklady pro všechny kategorie). V případě pochybností je provozovatel zařízení povinen se obrátit na příslušný krajský úřad nebo ministerstvo životního prostředí.

Materiál je rozdělen podle kategorií činností tak, jak je uvádí příloha 1 zákona o integrované prevenci. Některé kategorie činností neobsahují žádný výklad, neboť pro ně nebyl v roce 2006 zpracován. Výklady jsou zaměřeny na popis technologií, kapacit a výrobních procesů. Nejsou uváděna jména firem, vstupních surovin či produktů.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 1 – Energetika*

- 1.1. Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW.**
- 1.2. Rafinerie minerálních olejů a plynu.**
- 1.3. Koksovací pece.**
- 1.4. Zařízení na zplyňování a zkapalňování uhlí.**

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 2 – Výroba a zpracování kovů*

- 2.1. ***Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně sirníkové rudy).***
- 2.2. ***Zařízení na výrobu surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu.***
- 2.3. ***Zařízení na zpracování železných kovů***
a) ***válcovny za tepla o kapacitě větší než 20 t surové oceli za hodinu,***
b) ***kovárny s buchary o energii větší než 50 kJ na jeden buchar, kde spotřeba tepelné energie je větší než 20 MW,***
c) ***nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů se zpracovávaným množstvím větším než 2 tuny surové oceli za hodinu.***

Dopis OPVI MŽP č.j. 74418/ENV/06 a 80412/ENV/06

Technologický proces zinkování spočívá v nanášení ochranné vrstvy zinku na kovový odmaštěný materiál při teplotě lázně 460°C. Zinkování probíhá v 1 ks zinkovací vany o rozměrech 2000x800x1200 mm. Vana je otápěna 2 ks hořáků na zemní plyn umístěnými na čelní stěně žárotechnické vyzdívky vany o výkonu 63 kW. V daném zařízení, pro které je relevantní kategorie 2.3.c) je zpracované množství surové oceli 0,45 t/hod, a proto nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

2.4. Slévárny železných kovů o výrobní kapacitě větší než 20 tun denně

Dopis OPVI MŽP č.j. 2299/710/06 a 16520/ENV/06 ze dne 21. 3. 2006

Zařízení pro výrobu šedé litiny tvoří 2 kupolové pece s výrobní kapacitou 3000 kg/h resp. 2500 kg/h. V provozu je v daném okamžiku vždy jen jedna z pecí a tento provoz je dvousměnný. V roce 2004 bylo vyrobeno celkem 3918 tun tekutého kovu za 236 pracovních dní, v roce 2005 bylo vyrobeno celkem 3794 tun tekutého kovu za 230 pracovních dní. Z hlediska zákona o integrované prevenci se jedná o zařízení kategorie 2.4. Z provozních záznamů za rok 2005 vyplývá, že v některé dny v roce byla překročena hranice tavby 20 tun za den, proto lze toto zařízení pro výrobu šedé litiny označit za zařízení kategorie 2.4. dle přílohy č. 1 k zákonu o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 3128/710/06 a 23214/ENV/06 ze dne 5. 4. 2006

Zařízení pro výrobu šedé a tvárné litiny (slévárna železných kovů) tvoří 2 kupolové pece s výrobní kapacitou u každé 5000 kg/h. Z důvodu používané technologie výroby je v provozu v daném okamžiku vždy jen jedna z pecí a provoz na těchto pecích je denně 3,5 hodiny. Navíc stávající navazující technologie neumožňují navýšení výroby nad současnou úroveň. Z hlediska zákona o integrované prevenci se jedná o zařízení kategorie 2.4. Vzhledem k uvedeným údajům nelze stávající zařízení pro výrobu šedé a tvárné litiny označit za zařízení kategorie 2.4. dle přílohy č. 1 k zákonu o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 424 /710/06 a 2516/ENV/06 ze dne 12. 1. 2006

Zařízení na výrobu odlitků ze šedé litiny, maximální hmotnost jednoho kusu odlitku je 500 kg, odlitky jsou odlévány do bentonitových formovacích směsí nebo směsí pojených vodním sklem, jedná se o ekologické formovací směsi. Tavení tekutého kovu je zabezpečováno v elektrických středofrekvenčních indukčních pecích, ve dvou tavicích kelímcích každý o obsahu 1 tuny nataveného kovu. Tavicí výkon obou kelímků je 1 tuna nataveného kovu za hodinu. Roční produkce ze šedé litiny je maximálně 2 500 tun expedovaných výrobků, což představuje 3 300 tun nataveného kovu za rok. Maximální denní množství nataveného kovu je v daném zařízení uváděno 17 tun/den, což je zdůvodněno tím, že se jedná o maximální množství, které lze do vyrobených forem ještě odlít. Teoretická maximální šútková kapacita je uváděna 1 tuna/hod, což představuje 24 tun/den. Zařízení odpovídá znění kategorie 2.4. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Maximální denní množství nataveného kovu je 17 tun/den, proto dané zařízení pod režim zákona o integrované prevenci nespadá.

2.5. Zařízení

- a) na výrobu surových neželezných kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin metalurgickými, chemickými nebo elektrolytickými postupy,**
- b) na tavení, včetně slévání slitin, neželezných kovů, včetně přetavovaných produktů (rafinace, výroba odlitků apod.), o kapacitě tavení větší než 4 t denně u olova a kadmia nebo 20 t denně u všech ostatních kovů,**

Dopis OPVI MŽP č.j. 2299/710/06 a 16520/ENV/06 ze dne 21. 3. 2006

Pro technologii tlakového lití hliníku je relevantní kategorie 2.5.b), která zní: „Zařízení na tavení, včetně slévání slitin, neželezných kovů, včetně přetavovaných produktů (rafinace, výroba odlitků apod.), o kapacitě tavení větší než 4 t denně u olova a kadmia nebo 20 t denně u všech ostatních kovů.“ V roce 2004 byla produkce 1303 tun při 7200 hodinách tavby, v roce 2005 byla produkce 1112 tun při 7000 hodinách tavby. Na základě těchto údajů lze konstatovat, že zařízení pro tlakové lití hliníku nespadá do kategorie 2.5.b).

2.6. Zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li objem lázní větší než 30 m³.

Dopis OPVI MŽP č.j. 5898/710/06 a 39677/ENV/06 ze dne 19. 7. 2006

Kataforéza je řazena spolu s anaforézou do skupiny elektroforézních metod depozice laků. Při kataforéze se používají kationické ve vodě rozpustné nátěrové hmoty na bázi epoxidů (popř. akrylátů) obsahující částice laku ve formě polymerních kationtů. Při lakování je výrobek ponořen do lakovací lázně a zapojen jako katoda. Vložením stejnosměrného napětí mezi výrobek a protielektrodu (anodu) se vytvoří elektrické pole, vlivem něhož putují kationty ke katodě, kde reakcí s hydroxylovými ionty vznikajícími na ní rozkladem vody ztrácejí rozpustnost a vylučují se na povrchu dílů. Elektricky vyloučená vrstva pevně lne k podkladu, přebytečný lak se opláchne. Vyloučený povlak je nutno vypálit při teplotách okolo 160 až 180°C, kdy dochází k polymeraci a povlak získává konečné vlastnosti. Vlastní depozici nátěru předchází kvalitní předúprava povrchu. Povrch výrobku musí být chemicky odmaštěn, zbaven koroze a opatřen homogenním Zn (Fe)-fosfátem. Pro linku kataforetického nanášení základního laku (objem 85 m³) je relevantní kategorie 2.6. Objem přesahuje prahovou hodnotu pro kategorii 2.6. a provozovatel má tedy povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 74418/ENV/06 a 80412/ENV/06

Technologický proces moření spočívá v odstraňování okují a mastnot z kovového materiálu ve 2 ks mořících pogumovaných kádí o rozměrech 2250x1200x1000 mm umístěných nad záchytnou jímku. K moření se používá 20% kyselina chlorovodíková. V daném zařízení, pro které je relevantní kategorie 2.6., je objem lázní 6 m³, a proto nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 3 - Zpracování nerostů*

- 3.1. *Zařízení na výrobu cementářského slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo na výrobu vápna v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně.***
- 3.2 *Zařízení na výrobu azbestu a produktů s obsahem azbestu.***
- 3.3. *Zařízení na výrobu skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně.***
- 3.4. *Zařízení na tavení minerálních materiálů, včetně výroby nerostných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně.***
- 3.5. *Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně anebo o kapacitě pecí větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³.***

Dopis OPVI MŽP č.j. 9839/ENV/06 ze dne 20. 3. 2006

Technologií je rotační pec na předúpravu suroviny „žáruvzdorného lupku“. Pro danou technologii je relevantní kategorie 3.5 jelikož jde o zpracování suroviny výpalem v rotační peci. Tento technologický postup je srovnatelný s výpalem finálních keramických výrobků. Vypálené lupky jsou dále obchodně využívány, a proto jsou považovány za výrobek. Problémem je zařazení lupků do kategorie „keramických výrobků“. V návrhu referenčního dokumentu k nejlepším dostupným technikám v oblasti keramiky (tzv. BREF Keramika) není věnována zpracování lupků pozornost. Tato problematika je řešena v BREFu o těžbě surovin. Těžba jako taková nespadá pod režim zákona č. 76/2002 Sb. Provozovaná technologie nespadá pod režim zákona č. 76/2002 Sb.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 4 - Chemický průmysl*

U kategorií průmyslových činností uvedených v této části se „výrobou“ rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů podle výčtu v oddílech 4.1 až 4.6.

4.1. Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou

- a) jednoduché uhlovodíky (lineární nebo cyklické, nasycené nebo nenasycené, alifatické nebo aromatické),**
- b) kyslíkaté deriváty uhlovodíků, jako alkoholy, aldehydy, ketony, karboxylové kyseliny, estery, acetáty, ethery, peroxidy, epoxidové pryskyřice,**

Dopis OPVI MŽP č.j. 5280/710/06 a 36111/ENV/06 ze dne 6. 6. 2006

Výroba benzaldehydu, který se používá jako výchozí látka pro výrobu vulkanitu, spadá do kategorie 4.1.b) zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 37732/ENV/06 ze dne 21. 6. 2006

Výroba methylesteru řepkového oleje je chemická výroba organických kyslíkatých látek (esterů). Metylester řepkového oleje je získáván reakcí řepkového oleje s metanolem v přítomnosti hydroxidu draselného nebo sodného. V zařízení probíhá chemická reakce, produktem chemické reakce jsou organické kyslíkaté sloučeniny (estery) a výroba je provozována v průmyslovém měřítku. Uvedené zařízení splňuje parametry kategorie 4.1.b) vzhledem k tomu, že se v něm produkuje organická sloučenina obsahující kyslík – metylester řepkového oleje. Výroba methylesteru řepkového oleje spadá pod působnost zákona č. 76/2002 Sb.

Dopis OPVI MŽP č.j. 40762/ENV/06 ze dne 29. 6. 2006 a dopis OPVI MŽP č.j.6855/710/06 a 45105/ENV/06 ze dne 29. 6. 2006

Výroba bioetanolu. Výrobu, úpravu, skladování, evidenci a oběh lihu upravuje zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu). V § 2 odst. 1 zákona o lihu jsou vymezeny některé pojmy. Pro účely tohoto zákona se rozumí:

„a) lihem etylalkohol (etanol) získaný

1. destilací nebo jiným oddělením ze zkvašených cukerných roztoků pocházejících ze škrobnatých nebo cukerných surovin nebo z jiných surovin obsahujících lih kvasný,
2. destilací nebo jiným oddělením ze zkvašených roztoků pocházejících z celulózy,
3. synteticky,

b) výrobou lihu získávání lihu způsoby uvedenými pod písmenem a)“ a dále

„l) lihovarem provozovna vyrábějící lih, ve které se může zároveň provádět i úprava lihu, a to

1. lihovar průmyslový vyrábějící lih kvasný rafinovaný nebo kvasný bezvodý (§ 11) z cukerných nebo škrobnatých surovin,
2. lihovar zemědělský vyrábějící lih kvasný surový (§ 11) především ze škrobnatých surovin,
3. lihovar ovocný vyrábějící ovocné a jiné destiláty (§ 11) z ovoce a dalších surovin,
4. lihovar drožděnský vyrábějící lih kvasný surový (§ 11) z odpadů vznikajících při výrobě droždí,
5. lihovar sulfitový vyrábějící lih sulfitový (§ 11) ze surovin pocházejících z celulózy,
6. lihovar chemický vyrábějící lih syntetický (§ 11) hydratací etylénu,
7. pěstiteleská pálenice vyrábějící ovocné destiláty pro pěstitele“.

1.1.2007 vešla v účinnost novela zákona o lihu, zákon č. 75/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů. Novela zavádí ustanovení týkající se bioetanolu (čl. I zákona č. 75/2006 Sb.), ve kterém je uvedena tato definice bioetanolu: „Kvasný lih bezvodý zvláště denaturovaný tak, aby mohl být výhradně použit pro výrobu směsi s minerálním olejem určeným pro pohon motorů nebo pro výrobu tepla“. Bioetanol je tedy i zde definován jako kvasný lih nikoli lih syntetický.

V souladu s výkladem MŽP k povinnostem provozovatelů zařízení na výrobu bioetanolu dle zákona o integrované prevenci (č.j. 1846/OPVI/05 ze dne 8. 3. 2005), a v souladu s rozdělením provozoven vyrábějících líh dle zákona o lihu (lihovarů), je nutné za zařízení kategorie 4.1.b) zákona o integrované prevenci považovat výrobu etanolu pouze ze surovin fosilního původu (tzn. výrobu syntetického etanolu), která využívá katalytické hydratace ethylenu.

Přestože se tedy v novele zákona č. 76/2002 Sb., tj. v zákonu č. 222/2006 Sb., v příloze č. 1 mění popis kategorie 4 nahrazením slova „reakcí“ obecnějším „procesů“, nelze zahrnout výrobu bioetanolu destilací nebo jiným oddělením ze zkvašených cukerných roztoků pocházejících ze škrobnatých nebo cukerných surovin nebo z jiných surovin obsahujících líh kvasný pod kategorií 4.1.b).

Výrobu bioetanolu z obilí, která je založena na fermentačních schopnostech mikroorganismů, lze klasifikovat jako kvasnou, nebo-li biotechnologickou výrobu. Po enzymatické přeměně škrobu na zkvasitelné cukry dochází k jejich zkvašování pomocí kvasinek za vzniku etanolu. Z tohoto hlediska nebude dále výroba bioetanolu kvasným způsobem zařazena pod působnost zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci.

Naproti tomu výroba syntetického etanolu ze surovin fosilního původu, která využívá katalytické hydratace ethylenu, je chemickou výrobou a naplňuje tedy požadavky na zahrnutí do kategorie 4.1.b) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 96684/ENV/06 ze dne 10. 10. 2006

Výroba základů pro zubní pasty z vody, abrasivního zeodentu, zahušťujícího zeodentu a carboxymethylcelulosity, konzervačních látek, aktivních účinných látek, vonných a chuťových látek, pěnidla, popřípadě barviva prováděná mícháním nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Výroba polotovarů emulzních přípravků z látek rozpustných ve vodě a látek tukového charakteru, emulgátorů, vonných látek a speciálních aditiv smícháním tukové a vodné fáze za vysoké teploty a za vakua s následným chlazením, homogenizací a postupným přidáváním speciálních látek nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Výroba základů s obsahem lihu z ethanolu, destilované vody, vonných a chuťových látek a speciálních aditiv smícháním, zráním, případně vymražením a filtrací. Pro tuto výrobu je relevantní kategorie 4.1.b) zákona o integrované prevenci. Přestože jsou všechny výroby realizovány v průmyslovém měřítku, technologie podmínky zařazení do příslušné kategorie nesplňují, protože v nich neprobíhá chemický proces, který je nutnou podmínkou pro zařazení do kategorie 4. přílohy č. 1 zákona. Uvedené výroby nelze zahrnout pod žádnou z kategorií přílohy č. 1 zákona a zařízení nespádají do působnosti zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 71579/ENV/06 ze dne 16. 10. 2006

Získávání mastných (vyšších monokarboxylových) kyselin zpracováním mýdel těchto kyselin spadá pod působnost zákona o integrované prevenci v kategorii 4.1.b) přílohy č. 1 zákona.

Získávání (separace a zahuštění) glycerínu. Glycerínem se rozumí glycerol, 1,2,3 – propantriol, který je organickou sloučeninou – trojsytným alkoholem. Výroba této látky pomocí chemických procesů, tedy štěpením přírodních tuků, spadá do kategorie 4.1.b) přílohy č. 1 zákona

Výroba esterů reakcí mastných kyselin s glycerolem popř. jinými vícesytnými alkoholy spadá pod působnost zákona v kategorii 4.1.b) přílohy č. 1 zákona.

c) organické sloučeniny síry,

d) organické sloučeniny dusíku, jako aminy, amidy, nitroderiváty, nitrily, kyanatany, isokyanatany,

Dopis OPVI MŽP č.j. 71579/ENV/06 ze dne 16. 10. 2006

Výroba amidů, jako funkčních derivátů kyselin, spadá pod působnost zákona, konkrétně do kategorie 4.1.d) přílohy č. 1 zákona.

e) organické sloučeniny fosforu,

f) halogenderiváty uhlovodíků,

g) organokovové sloučeniny,

h) základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy),

Dopis OPVI MŽP č.j. 1971/710/06 a 14040/ENV/06 ze dne 3. 3. 2006

Samotná technologie zpracování polypropylénové fólie na flexibilní obaly nespadá pod dikci zákona č.76/2002 Sb., o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 3698/710/06 a 26977/ENV/06 ze dne 24. 4. 2006

Linka na sendvičové polyurethanové (PUR/PIR) panely je zařízením, ve které je dvouvrstvý sendvičový panel tvořen vrstvou PUR/PIR pěny uzavřené mezi dvě vrstvy ocelového plechu. Pěna je vyráběna v mísící hlavici smísením polymerického methyl-diisokyanátu (58,7 %), polyolu (29,3 %), katalyzátoru (2,0 %) a nadouvadla (10,0 %). Pro popisovanou technologii je relevantní kategorie 4.1.h). „Výrobou“ se rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických reakcí. Technologie podmínky zařazení do příslušné kategorie splňují, probíhá v nich chemická reakce, bude realizována výroba v průmyslovém měřítku a konečným produktem technologií budou plastické hmoty. Linka na výrobu sendvičových polyurethanových (PUR/PIR) panelů spadá do působnosti zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 5280/710/06 a 36111/ENV/06 ze dne 6. 6. 2006

Technologie výroba carboxycementových liquid spočívá v procesu polymerace kyseliny akrylové. Polymer se používá jako jedna složka dvousložkového zubního cementu („plomby“) – zde dochází ke vzniku základního polymeru polymerací monomerních jednotek – kyseliny akrylové na polyakrylát. Technologie spadá do kategorie 4.1.h) zákona o integrované prevenci zařazení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 74462/ENV/06 ze dne 18. 10. 2006

Výroba polyuretanu pomocí chemických procesů - chemické reakce dvou specifických složek: polyolu a isokyanátu, naplňuje, pokud probíhá v průmyslovém měřítku a nejedná se o výzkum, vývoj nebo zkoušení nových výrobků, základní požadavek pro zařazení pod kategorii 4. Chemický průmysl přílohy č. 1 zákona, kterým je výroba pomocí chemických procesů. Polyuretan je zařazen mezi syntetické polymery a jedná se o základní plastickou hmotu ve smyslu bodu 4.1.h) přílohy č. 1 zákona.

Dopis OPVI MŽP č.j. 76171/ENV/06 ze dne 26. 10. 2006

Technologický postup výroby interiérových dílů osobních automobilů za použití PUR je založen na chemické reakci isokyanátu s polyolem za vzniku polyuretanové pěny (PUR). Interiérové díly osobních automobilů za použití PUR se vyrábějí ve dvou výrobních linkách nastříkáním směsi isokyanátu a polyolu na předvyrobené nosné desky a následným vytvrzením v lisu s ohřevem. Zařízení na výrobu interiérových dílů osobních automobilů za použití PUR je chemickou výrobou, a proto spadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 74893/ENV/06 a 79218/ENV/06 ze dne 7. 11. 2006

Vstřikování plastů za tepla pod tlakem do forem, kdy je granulát zpracován v extruderu ohřevem a vzniklá hmota - tavenina je vytlačována k technologickému uzlu vstřikování nelze zařadit do kategorie 4.1.h) přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci. Tento typ výroby nelze považovat za chemické zařízení na výrobu základních organických chemických látek – základních plastických hmot, protože tyto hmoty již vstupují do procesu jako surovina – granulát. Lze tedy hovořit pouze o jejich zpracování, protože vstupem je plast ve formě granulátu a výstupem je plastový výrobek. Samostatné zařízení tedy nepodléhá integrovanému povolování.

Výroba polyuretanu (PUR pěny) pomocí chemických procesů - chemické reakce dvou specifických složek: polyolu a isokyanátu, naplňuje, pokud probíhá v průmyslovém měřítku a nejedná se o výzkum, vývoj nebo zkoušení nových výrobků, základní požadavek pro zařazení pod kategorii 4. Chemický průmysl přílohy č. 1 zákona, kterým je výroba pomocí chemických procesů. Polyuretan je zařazen mezi syntetické polymery a jedná se o základní plastickou hmotu ve smyslu bodu 4.1.h) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Technologie pěnování, kdy se aplikuje PUR pěna vzniklá smícháním polyolu a isokyanátu k výrobě plastových dílů spadá pod režim integrovaného povolování.

Dopis OPVI MŽP č.j. 66049/ENV/06 a 81432/ENV/06 ze dne 9. 11. 2006

Technologie „výroba polyesterové stříže“ je zpracováním druhotných polyesterových surovin do polyesterových vláken. Produkci vláken nelze zařadit do kategorie 4.1.h) přílohy č.1 zákona. Tento typ výroby nelze považovat za chemické zařízení na výrobu základních organických chemických látek – základních plastických hmot, protože tyto hmoty již vstupují do procesu jako surovina ve formě granulátu a nejde o výrobu polymeru z monomeru.

Technologie „výroba síťovaného polyethylenu“ spočívá v modifikaci vlastností PE granulátu pro další zpracování u odběratelů. Tuto technologii nelze zařadit do kategorie 4.1.h) přílohy č. 1 zákona, jelikož jde o následné zpracování polymeru pomocí procesů přidávajících různé komponenty do již hotového polymeru a zařízení není technologicky propojeno se zařízením na výrobu samotného polymeru (granulát je dovážen v cisternách nebo pytlích).

Dopis OPVI MŽP č.j. 80633a/ENV/06 ze dne 5. 12. 2006

Zařízení bude zpracovávat plastové odpady z výroby mechanickými a fyzikálními postupy. Z hlediska integrované prevence připadá pro popsanou technologii v úvahu kategorie 4.1.h) přílohy č.1 zákona o integrované prevenci. Popsaná technologie nebude podléhat režimu zákona, jelikož jde o zpracování druhotných surovin a tento typ výroby nelze považovat za chemické zařízení na výrobu základních plastických hmot, protože tyto hmoty již vstupují do procesu jako surovina ve formě čistých plastových odpadů z výroby a nejde o výrobu polymeru z monomeru.

- i) syntetické kaučuky,**
- j) barviva a pigmenty,**
- k) povrchově aktivní látky.**

Dopis OPVI MŽP č.j. 96684/ENV/06 ze dne 10. 10. 2006

Výroba přípravků s obsahem tenzidů z látek rozpustných ve vodě, případně za pomoci emulgátorů, vonných látek a speciálních aditiv smícháním za pokojové teploty s následným mícháním a homogenizací postupným přidáváním speciálních látek. Pro tuto výrobu je relevantní kategorie 4.1.k) zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 71579/ENV/06 ze dne 16. 10. 2006

Výroba povrchově aktivních látek spadá pod působnost zákona v kategorii 4.1.k) přílohy č. 1 zákona.

Dopis OPVI MŽP č.j. 70879/ENV/06 ze dne 30. 10. 2006

Výroba abesonu sodného (sodné soli) probíhá procesem neutralizace abesonu (a- alkylbenzensulfonové kyseliny) roztokem hydroxidu sodného v průtokovém směšovači. Abeson sodný ve formě pasty je dále využíván pro výrobu pracích prášků. Výroba abesonu sodného (sodné soli) popsaným způsobem se děje jednoznačně chemickým procesem – neutralizací a výroba probíhá v průmyslovém měřítku. abeson sodný je polotovar pro výrobu pracích, čistících, odmašťovacích, dispergenčních a smáčecích přípravků, ale lze jej užít v průmyslové praxi pro jmenované účely i samostatně bez dalších úprav. Zařízení tudíž splňuje podmínky pro zařazení do kategorie 4.1.k) přílohy č. 1 zákona a spadá pod působnost zákona. Pokud je výroba abesonu sodného přímo technologicky napojena na výrobu pracího prášku – tj. výrobu pracího prášku nelze provozovat bez zařízení na výrobu abesonu sodného, tak je i navazující výroba pracího prášku součástí zařízení spadajícího pod působnost zákona.

Výroba pracích prášků dávkováním surovin do varného kotle, mícháním a sušením poloproduktu v rozprašovací sušárně. Výsledný stříkaný poloprodukt je dále dopravován do mísiče společně s dalšími surovinami. Výsledkem je hotový prací prášek. Výroba pracích prášků mícháním, sušením a mísením, jak je popsána, pokud není přímo spojena (viz předchozí odstavec výkladu) s některou z činností v příloze č. 1 zákona (např. nezahrnuje výrobu soli - abesonu sodného) a při výrobě nedochází k chemickým procesům (např. neutralizaci kyseliny), nespadá pod působnost zákona.

4.2. Chemická zařízení na výrobu základních anorganických chemických látek, jako jsou:

- a) plyny, jako čpavek, chlor nebo chlorovodík, fluor nebo fluorovodík, oxidy uhlíku, sloučeniny síry, oxidy dusíku, vodík, oxid siřičitý, karbonylchlorid,**

Dopis OPVI MŽP č.j. 115/710/06 a 800/ENV/06 ze dne 5. 1. 2006

Technologie pro likvidaci matečných louhů zbývajících po krystalizaci kamence bude navazovat na stávající technologii Stanice pro likvidaci kyselých roztoků (SLKR I) nacházející se v areálu podniku, ze které sem budou přiváděny kyselé roztoky – matečný luh po krystalizaci kamence a zředěný koncentrát z odparek. Neutralizace bude prováděna vápenným mlékem. Při alkalizaci roztoku bude docházet k uvolňování amoniaku, který bude sorbován na roztok kyseliny sírové. Výsledný absorpční roztok obsahující amoniak se použije v SLKR I při krystalizaci kamence.

Technologie neutralizační a dekontaminační stanice NDS 10 pro zneškodňování odčerpávaných kontaminovaných cenomanských roztoků bude obdobnou technologií jako likvidace matečných louhů, lišit se bude v parametrech vstupních roztoků, jejich průtoku a v dávkování přidávaných chemických látek. NDS 10 bude zpracovávat přímo vstupní kyselý roztok z vyluhovacích polí, z něhož byl odstraněn uran. Výsledný absorpční roztok obsahující amoniak se použije, stejně jako v případě likvidace matečných louhů, v SLKR I při krystalizaci kamence.

Pro technologie se jeví jako relevantní kategorie 4.2.a), resp. 4.2.d) popřípadě kategorie 4.3. dle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci Nicméně v tomto případě se nejedná o výrobu anorganických látek jako takovou. Čpavek vznikající při neutralizaci bude v rámci absorpce převáděn na síran amonný. Nejsou tedy splněny podmínky pro zařazení do kategorie 4.2.a). Síran amonný bude dále použit v technologii SLKR I. Dikce kategorií 4.2.d) a 4.3. tak rovněž není naplněna. Technologie nespádají do působnosti zákona o integrované prevenci.

- b) kyseliny, jako kyselina chromová, kyselina fluorovodíková, kyselina fosforečná, kyselina dusičná, kyselina chlorovodíková, kyselina sírová, oleum, kyselina siřičitá,**
- c) zásady, jako hydroxid amonný, hydroxid draselný, hydroxid sodný,**
- d) soli, jako chlorid amonný, chlorečnan draselný, uhličitan draselný, uhličitan sodný, perboritan, dusičnan stříbrný,**

Dopis OPVI MŽP č.j. 25993/ENV/06 ze dne 21. 4. 2006

K výrobě magnezia dochází chemickou reakcí hydroxidu hořečnatého a oxidu uhličitého, tudíž zařízení na výrobu magnezia podléhá režimu zákona č. 76/2002 Sb. a náleží do kategorie 4.2.d).

Dopis OPVI MŽP č.j. 71579/ENV/06 ze dne 16. 10. 2006

Výroba vápenatých, zinečnatých a kobaltnatých solí karboxylových kyselin spadá pod působnost zákona v kategorii 4.2.d) přílohy č. 1 zákona.

Dopis OPVI MŽP č.j. 53901/ENV/06 ze dne 16. 10. 2006

Předmětem činnosti zařízení „Chemická úprava uranové rudy“ je úprava uranové rudy. Produktem vystupujícím z úpravny je uranový koncentrát ve formě diuranátu amonného s obsahem min. 65 % U. Jedná se o přírodní zářič s nízkou hmotnostní aktivitou. Produkt je dodáván k dalšímu zpracování v jaderném průmyslu. Výroba chemického koncentráту uranu se v posledních letech pohybuje ve výši 340 – 360 t ročně. Výrobní proces sestává z řady postupně probíhajících jednotkových procesů a dílčích postupů. V případě zařízení tohoto typu je třeba zohlednit negativní vymezení v odstavci 3 písm. a) a b) zákona o integrované prevenci, ve kterém je uvedeno, že zákon o integrované prevenci se nevztahuje na znečištění způsobené vniknutím radioaktivních látek do životního prostředí a vypouštění radioaktivních látek do životního prostředí a emisní limity stanovené pro tyto látky podle zvláštního právního předpisu, s odkazem na speciální právní úpravu zákona č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Vzhledem k tomu, že v průběhu celého technologického procesu může docházet k úniku radioaktivního znečištění, musí být technologie posuzována podle speciálního předpisu (atomový zákon). Stejně tak veškeré znečišťující látky, které jsou touto činností produkovány, by měly být posouzeny z hlediska možné kontaminace radioaktivními látkami (např. tuhé znečišťující látky unikající do ovzduší). Posuzované zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

e) *nekovy, oxidy kovů či jiné anorganické sloučeniny, jako karbid vápníku, křemík, karbid křemíku.*

4.3. *Chemická zařízení na výrobu hnojiv na bázi fosforu, dusíku a draslíku (jednoduchých nebo směsných).*

Dopis OPVI MŽP č.j. 85107/ENV/06 ze dne 8. 12. 2006

Technologie výroby kapalných hnojiv spočívá v rozpouštění pevných hnojiv (minerálních solí) ve vodě do určité koncentrace. Vzniklý roztok hnojiv je dále plněn do plastových obalů o velikosti 1 až 3 litry a prodáván v maloobchodě. Podmínkou pro zařazení zařízení pod režim integrované prevence je, že výroba probíhá pomocí chemických procesů v průmyslovém měřítku. Popisovaná výroba kapalných hnojiv je založena na fyzikálních pochodech, a proto se v tomto případě nejedná o chemické zařízení na výrobu hnojiv popsané v kategorii 4.3. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci a zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

4.4. *Chemická zařízení na výrobu základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů.*

4.5. *Zařízení využívající chemické nebo biologické procesy k výrobě základních farmaceutických produktů.*

4.6. *Chemická zařízení na výrobu výbušnin.*

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 5 – Nakládání s odpady*

5.1. Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 9440/ENV/06 ze dne 6. 2. 2006

Výklad bodu 5.1. přílohy zákona č. 76/2002 Sb. – projektované výrobní kapacity. V příloze č. 1 zákona je uvedena následující poznámka: „Uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k projektovaným výrobním kapacitám anebo jinému parametru zařízení. Jestliže tentýž provozovatel zařízení provozuje více zařízení ve stejném místě, která spadají pod totéž označení podle shora uvedeného výčtu, pak se kapacity výstupů z těchto zařízení sčítají.“ Z toho vyplývá, že parametrem, podle kterého se posuzuje, zda zařízení překročilo či nepřekročilo prahové hodnoty, jsou projektované výrobní kapacity. Důležitá je i informace o tom, že se kapacity sčítají. Pokud nastane případ, že tyto kapacity nejsou známy, zařízení se posuzuje podle jiného srovnatelného parametru, který vyjadřuje jaké maximální množství odpadu lze v zařízení zpracovat.

Dopis OPVI MŽP č.j. 11865/ENV/06 ze dne 20. 3. 2006

Pro zařízení spalovna nebezpečných odpadů je relevantní kategorie 5.1. přílohy č.1 zákona o integrované prevenci. Teoretická roční kapacita spalovny je 1200 t. Z výpočtu teoretické denní kapacity založeného na limitujícím faktoru pro množství zpracovaného odpadu, a to výkonu parního kotle, vyplývá maximální denní kapacita 7,296 t / den. Teoretická kapacita zařízení je menší než prahová, proto zařízení nespadá pod režim zákona o integrované prevenci.

Pro zařízení deemulgační stanice je relevantní kategorie 5.1. přílohy č.1 zákona o integrované prevenci. Kapacita deemulgační stanice je podle provozního řádu 12 m³ za den při kapacitě 3000 m³ za rok a je dána hlavní jednotkou, tj. reaktorem R-01. Teoretická kapacita přesáhne limitní hodnotu 10 t a zařízení spadá pod režim zákona o integrované prevenci.

Zařízení technologie na recyklaci lednic

Stacionární zařízení technologie na recyklaci vyřazených výrobků chlazení má projektovanou kapacitu větší než 10 tun nebezpečného odpadu (vyřazených výrobků chlazení s obsahem regulovaných látek) za den, naplňuje definici zařízení a spadá do kategorie 5.1. zákona o integrované prevenci.

Mobilní zařízení (které je přemísťováno po celé ČR) technologie na recyklaci vyřazených výrobků chlazení má projektovanou kapacitu větší než 10 tun nebezpečného odpadu (vyřazených výrobků chlazení s obsahem regulovaných látek) za den, nepatří mezi zařízení ve smyslu zákona (definice viz § 2 písm. a)). Povinnost mít integrované povolení se na něj tedy nevztahuje.

5.2. Zařízení na spalování komunálního odpadu o kapacitě větší než 3 t za hodinu.

5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 45600 /ENV/06 ze dne 29. 6. 2006

V případě kompostáren jako biologické úpravy odpadů by z hlediska IPPC přicházela do úvahy kategorie 5.3. „Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. Kategorie 5.3. se vztahuje pouze na odstraňování odpadu, ať už biologickou či fyzikálně-chemickou úpravou. Kompostárny však do této kategorie nelze zařadit, jelikož se sice jedná o biologickou úpravu, ale nejedná se o odstraňování odpadu, ale o jeho využití.

Dopis OL MŽP č.j. 2821/810/06 a 55612/ENV/06 ze dne 25. 8. 2006

Kategorie 5.3. v příloze 1 zákona o integrované prevenci je definována jako: „Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. V souladu s přesnou textací směrnice o IPPC, lze kategorii aplikovat na činnosti vymezené body D8 a D9 přílohy IIA směrnice 75/442/EEC o odpadech. Předmětná kategorie tedy zahrnuje zařízení odstraňující odpady neklasifikované jako nebezpečné postupy, které odpovídají kódům D8 (biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12) a D9 (fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou

sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)) podle přílohy č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o kapacitě větší než 50 t denně.

S ohledem na výše uvedený výklad a znění směrnice by se skládka výhradně inertního odpadu neměla zařazovat do kategorie 5.3. Skládky výhradně inertního odpadu nespádají ani do kategorie 5.4., která je specifikována jako „Skládky, které přijímají více než 10 t denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, s výjimkou skládek inertního odpadu.“

Dopis OPVI MŽP č.j. 85107/ENV/06 ze dne 8. 12. 2006

V kompostárně jsou pro výrobu kompostů využívány biologicky rozložitelné odpady (výhradně rostlinného původu) v množství do 10 000 t za rok (projektovaná kapacita). V případě kompostáren jako biologické úpravy odpadů by z hlediska IPPC přicházela do úvahy kategorie 5.3., která zní: „Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně.“ Kategorie 5.3. se vztahuje pouze na odstraňování odpadu, ať už biologickou či fyzikálně-chemickou úpravou. Kompostárny do kategorie 5.3. zařadit nelze, jelikož se sice jedná o biologickou úpravu, ale nejedná se o odstraňování odpadu, ale o jeho využití.

Určení kapacity zařízení (pro bod 5.3. kapacity větší než 50 t/den) znamená možnost nakládat (nakládání s odpady ve smyslu § 4, písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů) s více než 50 t odpadu jakýkoliv den. V případě těchto zařízení není možné stanovovat „průměrnou“ kapacitu za určité období.

5.4. Skládky, které přijímají více než 10 t denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, s výjimkou skládek inertního odpadu.

Příloha č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci, *kategorie 6 – Ostatní zařízení*

6.1. Průmyslové závody na výrobu

a) buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů,

b) papíru a lepenky, o výrobní kapacitě větší než 20 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 85109/ENV/06 ze dne 21. 12. 2006

V závodě probíhá výroba vlnité třívrstvé lepenky z dovezených rolí papíru a lepenky o plošné hmotnosti 90 – 170 g/m² na výrobní lince nejprve zvlněním prostřední vrstvy za pomoci páry, poté slepením s horní a dolní vrstvou papíru škrobovým lepidlem. Následuje sušení a řezání pásu, poté vysekávání a potisk. Skutečná produkce lepenky byla 28 000 t za rok. Při výrobě bylo použito vodou ředitelných barev s obsahem 0,1 – 2,6 % VOC. Pro popsanou výrobu připadá v úvahu kategorie 6.1. b) a kategorie 6.7. Protože příloha č. 1 zákona přesně nespecifikuje, zda se výrobou lepenky rozumí pouze výroba z primárních surovin, je nutné pro výklad použít Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách – Papírenství (dále jen BREF), kde jsou stanoveny výchozí suroviny pro výrobu lepenky, popsán výrobní postup při výrobě a také je definován pojem „lepenka“.

- Termín lepenka odpovídá plošné hmotnosti výsledného listu (gramáži). List těžší než 150 g/m² je označován jako lepenka (BREF - kapitola 1.6.),
- výchozí surovinou jsou všechny druhy vláken včetně RCF (tj. regenerované vlákniny, získané zpracováním sběrového papíru) (BREF - kapitola 6.2.2.1.),
- hlavní výrobní operace probíhají na lepenkovém stroji zpracovávajícím vláknitou suspenzi (BREF – kapitola 6).

Součástí popisované výroby není lepenkový stroj, výrobní postup vlnité lepenky se zásadním způsobem odlišuje od výroby lepenky popsané v BREF a vstupní surovinou není vlákno, ale papír a lepenka. Proto lze v tomto případě hovořit pouze o zpracování papíru a lepenky, nikoliv o výrobě. Z těchto důvodů, i když popisované zařízení překračuje prahovou hodnotu, nespadá pod kategorii 6.1. b) zákona o integrované prevenci. V popisovaném zařízení dochází také k potiskování lepenky ve smyslu kategorie 6.7. Protože však nedochází k překročení prahové hodnoty této kategorie, nespadá zařízení ani pod kategorii 6.7. zákona o integrované prevenci.

6.2. Závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně.

6.3. Závody na vydělávání kůží a kožešin, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně.

6.4.

a) jatka o kapacitě porážky větší než 50 t jatečně opracovaných těl denně,

Dopis OPVI MŽP č.j. 62790/ENV/06 ze dne 20. 9. 2006

Kapacita porážky se stanovuje z čisté hmotnosti jatečně opracovaných těl, jak bylo zpřesněno zákonem č. 222/2006 Sb. Denní kapacita se stanovuje k projektovaným výrobním kapacitám závodu (poznámka kurzívou v příloze č. 1 zákona). V žádosti o vydání integrované povolení, jejíž obsah určuje § 4 zákona, se má vycházet z aktuálního stavu zařízení, tedy projektované výrobní kapacity k datu podání žádosti. Další rozšiřování kapacit po případném vydání integrovaného povolení musí být hlášeno povolujícímu úřadu jako plánovaná změna v provozu zařízení (§ 16 odst. 1 písm. b) zákona). Údaje o kapacitě se vztahují k projektovaným výrobním kapacitám. Pokud je linka projektována tak, že technicky umožňuje trojsměnný provoz, pak není aktuální způsob provozování rozhodující.

b) zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv

- z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně,
- z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí),

Dopis OPVI MŽP č.j. 1987/710/06 a 14256/ENV/06 ze dne 21. 3. 2006

V zařízení na míchání krmiv se vyrábějí i krmiva živočišného původu. V příloze č. 1 k zákonu o integrované prevenci je definována kategorie 6.4.b). Vzhledem k tomu je pro posouzení tohoto zařízení z hlediska zákona

o integrované prevenci relevantní výrobní kapacita 75 tun/den. Výrobní kapacita zařízení při stávajícím jednosměnném provozu neumožňuje ani teoreticky vyšší kapacitu než je stávající využití. V současné době je v zařízení zpracováváno 45-60 tun krmných směsí denně. Zařízení tedy nespadá pod režim zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 36074/ENV/06 ze dne 29. 6. 2006

Zařízeními jsou výrobní krmných směsí (dále jen VKS) na úpravu a zpracování surovin za účelem výroby krmiv. Údaje o množství vyrobených krmných směsí v jednotlivých VKS – 86,9 t/denně, 131,1t/denně a 203,1/denně. V těchto zařízeních jsou zpracovávány živočišné a rostlinné suroviny. Pro výrobce krmiv je určující znění kategorie 6.4.b) zákona o integrované prevenci. Zákon tak zcela nepochybně definuje povinnost pro provozovatele, kteří vyrábějí krmiva a splňují další podmínky stanovené zákonem (kapacita zařízení) získat integrované povolení. Za suroviny je nutné považovat jakékoli materiály, ať již zpracované nebo nikoli, které jsou používány jako vstupy do výroby.

Vymezení živočišných surovin a rostlinných surovin není zákonem blíže specifikováno, proto musí být řešeno ve spojení s dalšími legislativními předpisy (v případě výrobců krmiv zejména se zákonem č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů a zákonem č. 166/1999 o veterinární péči, ve znění pozdějších předpisů), konzultacemi s odbornými pracovišti a přístupy na úrovni Evropské unie. Zákon o krmivech stanoví podmínky pro výrobu, používání, balení, označování, dopravu a uvádění do oběhu krmiv, doplňkových látek a premixů a působnost orgánů odborného dozoru nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem včetně oprávnění ukládat sankce. V zákoně o krmivech jsou definovány krmiva, krmné suroviny a krmné směsi. Dle tohoto zákona jsou krmivy „produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez přidání, které jsou určeny ke krmení zvířat samostatně nebo ve směsích“ (shodnou definici krmiv používá i zákon o veterinární péči). Krmnými surovinami se míní „krmiva, která jsou určena pro přímé použití ke krmení zvířat v původním stavu nebo po úpravě, dále k výrobě krmných směsí nebo jako nosiče pro výrobu premixů a krmnými směsmi „směsi krmných surovin s přísadkou nebo bez přísadky doplňkových látek, které jsou určeny jako kompletní nebo doplňková krmiva ke krmení zvířat“. Prováděcím předpisem k zákonu o krmivech je mimo jiné vyhláška č. 451/2000 Sb., kterou se provádí zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů. Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství a upravuje podrobnosti a požadavky pro výrobu, dovoz, používání, balení, označování, přepravu a uvádění do oběhu krmiv, doplňkových látek a premixů.

Zákon o veterinární péči definuje pojem „živočišné produkty“ jako „suroviny živočišného původu, a to všechny části těl zvířat, zejména maso, vnitřnosti, tuky, kůže, kosti, krev, žlázy s vnitřní sekrecí, rohy, parohy, paznehty, kopyta, vlna, srst, peří, také mléko, vejce, med a včelí vosk, jakož i výrobky z těchto surovin, které jsou určeny k výživě lidí a zvířat“ a dále zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vymezuje pojem „suroviny živočišného původu“ jako „všechny části těl zvířat, ptáků, zvěřiny, mořských a sladkovodních živočichů, mléko, vejce a včelí produkty“ (zákon o potravinách ovšem vymezuje povinnosti pouze podnikatelům při výrobě potravin).

Zmiňované výrobní krmných směsí jsou zařízeními kategorie 6.4.b) dle přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a vztahuje se na ně prahová hodnota výrobní kapacity pro zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka), tj. výrobní kapacita 75 t hotových výrobků denně, neboť zpracovávají suroviny živočišného původu a denní výrobní kapacita přesahuje 75 t hotových výrobků. Pro zařízení je povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 44030/ENV/06 ze dne 12. 7. 2006

Nápojové koncentráty jsou pro účely zákona o integrované prevenci považovány za rostlinnou surovinu. Toto je podporováno mj. referenčním dokumentem o nejlepších dostupných technikách (tzv. BREF) pro mlékárenský a potravinářský průmysl. Za místo, kde je zpracovávána rostlinná surovina, nelze považovat pouze sirupárnu, ale také provoz, kde se z nápojového koncentrátu vyrábí ochucené nealkoholické nápoje.

Dopis OPVI MŽP č.j. 59629/ENV/06 ze dne 20. 9. 2006

Na nákup, skladování a prodej obilovin a olejnin bez jejich zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv se nevztahuje povinnost získat integrované povolení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 75617/ENV/06 ze dne 24. 11. 2006

Pro zařízení na výrobu potravin a krmiv je relevantní kategorie 6.4. b) a to výroba potravin a krmiv z rostlinných surovin o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí). Skutečně vyrobené množství v uvedeném zařízení dosahuje maximálně 29,456 tun hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).

Lze tedy konstatovat, že prahová hodnota 300 t denně není překročena, a proto zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 73344/ENV/06 ze dne 30. 11. 2006

Výroba dehydratovaných směsí, polévkových koření a koncentrátů sirupů probíhá zpracováním sušených komponentů, ze kterých se míchají směsi požadovaných vlastností. U výroby koncentrátů dochází k varu vody s danou suchou směsí sirupu. Projektované výrobní kapacity provozu jsou 48 t denně. Výroba je samostatným zařízením ve smyslu § 2 písm. a) zákona. Výroba náplňových a polévkových hmot se provádí zpracováním tuků, cukru, kaka, sušeného mléka a aromat. Projektovaná výrobní kapacita je 48 t denně. Výroba je samostatným zařízením ve smyslu § 2 písm. a) zákona. Ve výrobě je použito živočišných i rostlinných surovin. Podíl živočišných surovin činí 1,5%. V obou popisovaných případech se jedná o zařízení na úpravu nebo zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv ve smyslu bodu 6.4. b) přílohy č. 1 zákona. Z důvodu zpracovávání živočišných surovin se na výrobu vztahuje první odrážka této kategorie, stanovující prahovou hodnotu na 75 t hotových výrobků denně. Prahová hodnota se vztahuje k projektované výrobní kapacitě zařízení. Prahová hodnota není ani u jednoho z posuzovaných zařízení překročena a tudíž zařízení na výrobu dehydrovaných ani zařízení na výrobu náplňových krémů nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

c) zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok).

Dopis OPVI MŽP č.j. 4566/710/06 a 31867/ENV/06 ze dne 10. 5. 2006

Pro výrobní technologii na zpracování mléka je relevantní kategorie 6.4.c). Množství zpracovaného mléka za rok 2005 bylo 66 255 432 l. Při nepřetržitém provozu (365 dní) to odpovídá hodnotě 186,423 t za den (v průměru za rok). Zařízení na zpracování mléka tedy nespadá pod působnost zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci.

Dopis OPVI MŽP č.j. 83592 /ENV/06 ze dne 8. 12. 2006

Výroba sušeného mléka probíhá z odebíraného mléka o průměrném množství 186,272 t denně za rok 2005 a 174,246 t denně za 1. pololetí 2006. Pro výrobu sušeného mléka je relevantní kategorie 6.4.c) přílohy č. 1 zákona. Práhové hodnoty k příloze č. 1 zákona se obecně udávají k projektovaným výrobním kapacitám nebo k jinému parametru zařízení. U kategorie 6.4. c) je tímto údajem doložitelné množství odebíraného mléka v uplynulých letech. Sušárna mléka zpracovávající udané množství odebíraného mléka nepřesahuje prahovou hodnotu kategorie 6.4. c) přílohy č. 1 zákona a zařízení tudíž nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.

Dopis OPVI MŽP č.j. 88917/ENV/06 ze dne 12. 12. 2006

Bioplynová stanice sestává z fermentovacích nádrží na výrobu bioplynu a otevřených nádrží a lagun pro navážení vstupní suroviny a vyfermentovanou surovinu určenou jako hnojivo. Jako suroviny jsou do zařízení přijímány hlavně vedlejší živočišné produkty. Výsledkem zpracování je jednak biologický substrát pro hnojení, jednak bioplyn. Projektovaná kapacita vstupních surovin je 360 t / den. Bioplyn je spalován v kogeneračních jednotkách o jmenovitém tepelném výkonu 740 kW (elektrický výkon 717 kW). Výše uvedené zařízení využívá konfiskáty živočišného původu a kapacita zařízení je vyšší než 10 tun denně, proto lze předmětnou bioplynovou stanici zařadit do kategorie 6.5. zákona a vzniká povinnost získat integrované povolení.

6.6. Zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než 40 000 kusů drůbeže,
a)

Dopis OPVI MŽP č.j. 85972/ENV/06 ze dne 20. 12. 2006

Zařízení kachní líheň se skládá ze sedmi částí – příjem vajec, umývárna, sklad vajec, předlíheň, dolíheň, vybírací místnost a expedice. Do kachní líhne se každý den sváží vejce s chovných hejn, která se uskládají ve skladu vajec. Ze skladu se vejce vkládají do předlíhni a následně do dolíhni, přičemž celý proces líhnutí trvá celkem 28 dní. Po vylíhnutí se kachňata bezprostředně odváží k jednotlivým výkrmcům. Specifikaci líhne lze nalézt ve vyhlášce č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí. Pro účely vyhlášky se líhni rozumí – „podnik, jehož činnost spočívá v uložení násadových vajec do inkubátoru, jejich líhnutí a dodání jednodenních kuřat.“ Definici chovu lze nalézt v zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon). „Chovem je

chov zvířete nebo skupiny zvířat téhož druhu jednoho chovatele.“ Kategorie 6.6. a) přílohy č. 1 zákona se tedy vztahuje pouze na chov drůbeže. Kachní líheň nespadá do kompetence zákona č. 76/2002 Sb.

b) 2 000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg), nebo

Dopis OPVI MŽP č.j. 84054/ENV/06 ze dne 4. 12. 2006

Pro zařízení chovu prasat je relevantní kategorie 6.6.b), v areálu jsou dvě stáje pro výkrm vepřů s projektovanou kapacitou 1200 ks a 800 ks. Tyto stáje lze považovat za jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci, z toho důvodu se projektované kapacity sčítají. Projektovaná kapacita zařízení je 2000 kusů prasat. Lze konstatovat, že prahová hodnota více než 2000 kusů prasat není překročena, a proto zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

c) 750 kusů prasnic.

Dopis OPVI MŽP č.j. 26092/ENV/06 ze dne 3. 4. 2006

Po rekonstrukci bude farma specializována na genetický odchov prasat. V jednom areálu se bude provozovat chov maximálně 461 kusů prasnic pro ustájení (příloha č. 1 zákona kategorie 6.6.c) zmiňuje prostor pro 750 kusů prasnic) a v dalších objektech farmy bude umístěno 1980 kusů selat v dochovu a 1600 kusů prasat v genetickém odchovu (příloha č. 1 zákona kategorie 6.6.b) zmiňuje prostor pro 2000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg)). Projektované kapacity se nesčítají a projektované zařízení nebude podléhat příloze č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci.

6.7. Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.

Dopis OPVI MŽP č.j. 1971/710/06 a 14040/ENV/06 ze dne 3. 3. 2006

Samotná technologie zpracování polypropylenové fólie na flexibilní obaly nespadá pod dikci zákona č.76/2002 Sb., o integrované prevenci. Ovšem jiná situace nastává v případě, kdy dochází k potisku vstupního materiálu rozpouštědlovými barvami. Podle přílohy č.1 zákona č. 76/2002 Sb. v případě spotřeby organického rozpouštědla při potisku větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok zařízení spadá do kategorie 6.7. a vzniká povinnost získat integrované povolení. Uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k projektovaným výrobním kapacitám anebo jinému parametru zařízení.

Dopis OPVI MŽP č.j. 1348/710/06 a 8697/ENV/06 ze dne 6. 3. 2006

V zařízení na výrobu střešních dílů pro automobily došlo v roce 2005 k navýšení spotřeby organického rozpouštědla na 271,058 tun a tím i k překročení prahové hodnoty spotřeby 200 tun za rok, která je určující pro zařazení do kategorie 6.7. dle přílohy č. 1 zákona. Pokud v okamžiku vydání stavebního povolení provozovna nenaplněovala definici zařízení dle zákona o integrované prevenci, nevztahovala se na ni ani povinnost podat žádost o vydání integrovaného povolení. Během roku 2005 stoupla spotřeba organických rozpouštědel na 271,058 tun, čímž byla překročena spotřeba rozhodující pro naplnění definice zařízení dle zákona o integrované prevenci a pro zařazení zařízení pod režim zákona, tj. 150 kg organického rozpouštědla za hodinu nebo 200 tun za rok. V okamžiku překročení této spotřeby vznikla provozovateli zařízení povinnost mít integrované povolení.

6.8. Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafitizací.

Dopis OPVI MŽP č.j. 91024/ENV06 ze dne 20. 12. 2006

Pro zařízení na výrobu grafitových kartáčků je relevantní kategorie 6.8. Kartáčky se lisují z dodané práškové směsi (uhlíkový prášek obsahující přírodní grafit) a dále vázací prostředky (pryskyřice), které pomáhají stabilizovat tvrdost. Podíl zastoupení pryskyřic ve směsi se pohybuje v rozmezí 5,0 – 17,8 % hmot. pro různé typy kartáčků. Po vylisování se kartáčky vypalují při teplotě 300 – 700°C. Nejedná se jednoznačně o výrobu grafitu (uhlíku) v komplexním technologickém cyklu, ale o jeho zpracování na účelový výrobek. Vypalování je součástí tohoto zpracovatelského procesu. Výroba uhlíkových kartáčků nespadá do kompetence zákona.